

សំណួរអំពីខ្សែភាពយន្តគំនូរជីវចល។

Anne Marie Filho

ខ្ញុំបង្រៀនជាមួយភាពយន្ត





by Anne Marie Filho

សំណួរអំពីខ្សែភាពយន្តគំនូរជីវចល។

ការចាក់បញ្ចាំងខ្សែភាពយន្តគំនូរជីវចលគួរតែអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សជួប
ការងារ, សាកសួរ, បង្កើតការវិនិច្ឆ័យសំខាន់, បង្ហាញ ក
ទស្សនៈ, ទស្សនៈដែលប្រកែក, ជជែកប្រកែក, ប្រៀបធៀប, ដាក់ចូល
ទស្សនវិស័យ, កសាងទំនាក់ទំនងជាមួយការងារផ្សេងទៀត, សិល្បៈផ្សេងទៀត,
ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយផ្សេងទៀតដែលបានរួមសរសេររួមគ្នា។ នេះគឺជាឱកាសដើម្បី
សិស្សដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹង និងកសាងជំនាញ

ដែលពួកគេអាចធ្វើតេស្តនៅពេលផ្សេងទៀត។

វិធីសាស្ត្រធម្មតាពីរប៉ុន្មានសន្ទនា

ការសាកសួរ

នៅពេលដែលថ្នាក់ត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យសិក្សាតាមរយៈ អ្វីក៏ដោយដែលអាចមាន ផ្តល់ជូនដោយ
ធម្មជាតិ ឬផលិតដោយវត្ថុសិល្បៈនៃការបង្កើតជាឧទាហរណ៍ ក
អត្ថបទ ឬខ្សែភាពយន្តមួយ វិធីសាស្ត្រពីរនៃការសួរសំណួរអាចត្រូវបានអនុវត្ត។

- សំណួរនៃសំណួរដែលបានរៀបចំយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ជាញឹកញាប់ដោយដឹកនាំ

ភាពស្មុគស្មាញត្រូវបានដាក់ជូនសិស្សដែលឆ្លើយតបទៅនឹងវា។

- ការសួរដេញដោលមិនត្រូវបានបញ្ចប់ជាមុនទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានសាងសង់ឡើងតាមការកំណត់
ការឆ្លើយតបរបស់សិស្សនៅពេលពួកគេរកឃើញវត្ថុដែលត្រូវសិក្សា និង
ប្រតិកម្មៈ ការរៀបចំនៃការឆ្លើយតបទាំងនេះ និងការអភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេនឹងអនុញ្ញាត
ចាំបាច់ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងដែលបានកំណត់សម្រាប់ការវិភាគ សម្រាប់ការបោះពុម្ពនៃអត្ថន័យ
ដែលនៅតែដូចគ្នាឬប្លែកខុសគ្នាទៅនឹងការដើម។ ចំណាប់អារម្មណ៍នៃវិនាទីនេះ។
វិធីសាស្ត្រដើម្បីបង្កើតលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការទទួលបានវឌ្ឍនភាពនៃវិធីសាស្ត្រមួយ
ស្វ័យភាព រួមទាំងការធ្វើឱ្យមនុស្សយល់ដឹងបន្តិចម្តងៗ
សិស្សនៃអត្ថិភាពនៃ invariants នៅក្នុងការសង្កេតរបស់ពួកគេ។
ខណៈពេលដែលសម្របតាមអាយុនិងកម្រិតរបស់ពួកគេ វាអាស្រ័យលើគ្រូ
ដើម្បីអញ្ជើញសិស្សឱ្យឆ្លើយតបបញ្ជាក់ពីយុទ្ធសាស្ត្រដែលពួកគេអនុវត្ត
សួរ វិភាគ យល់ ដើម្បីឱ្យគេរិះគន់

assimilate, អាចឱ្យពួកគេសមស្រប, ប្រើពួកវាឡើងវិញនិងអភិវឌ្ឍពួកវា។

ដើម្បីបង្ហាញពីចំណុចនេះ យើងនឹងស្រាវជ្រាវជាមួយសិស្ស

អញ្ជើញមកស្វែងយល់ពីខ្សែភាពយន្តរបស់ Risa Kimpara មានចំណងជើងថា "ភ្លៀងនិងត្រី"។



ភ្លៀងនិងត្រី © Risa Kimpara

រក្សាគោលដៅនៃ

ការអប់រំរូបភាព

ការបង្ហាញខ្សែភាពយន្តជីវចលគឺ
តែងតែមានឱកាសផ្តល់ជូន
និស្សិតជួបជាមួយ ក
ការងារ, ការងារឱ្យប្រតិបត្តិ
សិល្បៈ, នេះបើយោងតាមវិធីសាស្ត្រនៃ
មេរៀនសិល្បៈ និងនេះ។

អ្វីក៏ដោយដែលគោលដៅបានអនុវត្ត។

វាជាការសមរម្យក្នុងការរំលឹកនៅទីនេះ

វិធីសាស្ត្របង្រៀន

សិល្បៈ	ដូច	ថា	នាង	គឺ
--------	-----	----	-----	----

ជាផ្លូវការនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងៗ

ការបោះពុម្ពផ្សាយដែលមាននៅលើ

គេហទំព័រ Eduscol នៅក្នុងផ្នែក

ឧទ្ទិសដល់ការបង្រៀនទាំងនេះ ១.

ការសង្កត់ធ្ងន់គឺទៅលើគុណភាព

វិធីនៃកិច្ចប្រជុំទាំងនេះជាមួយ

ស្នាដៃសិល្បៈ។

ការសិក្សាអំពីភាពយន្តគំនូរជីវចល។

អាចទាក់ទាញការបំផុសគំនិតពី

សំណើដែលមាននៅក្នុងទាំងនេះ

ឯកសារភ្ជាប់មកជាមួយ។

1 <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

ជាពិសេស "នៅក្នុងដៃនៃដៃ, នៅក្នុងដៃនៃពាក្យ, នៅក្នុងភ្នែកនៃភ្នែក: ការជួបជាមួយនឹងស្នាដៃសិល្បៈប្រាស្ញិចសម្រាប់អាយុពី 6 ទៅ 9 ឆ្នាំ" និង

"ការជួបជាមួយនឹងស្នាដៃក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលរបស់សិស្សពីអាយុ ៩ ឆ្នាំដល់ ១២ ឆ្នាំ: ហ៊ានស្វែងយល់ សួរដេញដោល ស្រាវជ្រាវ សំណួរ... ក្លាយជាអ្នកស្វែងយល់សិល្បៈ"។



ពីការប្រមូលបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដល់ចំណេះដឹង

កុមារមានការរំជើបជ្រួល និងយល់ពីខ្សែភាពយន្តនេះដោយពន្លឺនៃបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើការងារនៅទីនេះមានលក្ខណៈផ្លូវការខុសពីការងារទាំងនោះ ដែលសិស្សធ្លាប់ស្គាល់ វាសំដៅលើបទពិសោធន៍ដែលចែករំលែកដោយទាំងអស់គ្នា ចាញ់រៀង របស់វា សំឡេង រូបរាង ឬ ឬតូច ដែលយើងចង់សប្បាយ ប្រហែលជាទុក្ខនាសាណ។

វាក្លាស់ការចងចាំ ងាយស្រួលនោះយុទ្ធជាត្រូវនៅក្នុងប្រវត្តិផ្ទាល់ខ្លួន និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការលេងអត្ថន័យនៃការយល់ឃើញ។

អាស្រ័យលើគម្រោង យើងអាចរៀបចំសម្រាប់កិច្ចប្រជុំដោយផ្ទៃសន្ទនា មុនពេលចាក់បញ្ចាំង ប្រធានបទ "ភ្លៀង" នេះ។ អ្នកណាស្រឡាញ់អ្នកណាមិនស្រឡាញ់ ទេ? ដើម្បីអ្វី? តើការចងចាំអ្វី? យើងនឹងអាចសរសេរ គួរ ដំណាក់កាលខ្លួនយើង ស្វែងយល់វាក្យសព្ទ

ស្រមៃមើលភ្លៀង មុននឹងរកឃើញអ្វីដែលនាយកស្រមៃ និងប្រាប់។

ប្រហែលជាការងារនេះក៏នឹងត្រូវនឹងវប្បធម៌របស់កុមារដែរ។ មួយចំនួននៃការងារ, សមរម្យសម្រាប់គ្រប់វ័យ, ដោះស្រាយជាមួយ ភ្លៀង។ អាស្រ័យលើអាយុរបស់ពួកគេ សៀវភៅត្រូវបានអានឱ្យពួកគេ ឬ ពួកគេអានដោយខ្លួនឯង ដែលគួរអង្គុយបានប្រឈមមុខជាមួយ

ភ្លៀង សៀវភៅបុរាណនៃអក្សរសិល្ប៍កុមារដូចជាអាស់ប៊ុមរបស់ Agnès Rosenstiehl "Mimi Cracra ភ្លៀង នាងចូលចិត្តវា!"។

ពួកគេនឹងចង់ចាប់បណ្តុះកូនជាភាសាជាដំបូង "ភ្លៀងធ្លាក់ វាសើម វាជាពិធីដប់លៀងកន្ត្រៃ" "It's raining shepherd" ជាភាសាអង់គ្លេស។ "ភ្លៀងធ្លាក់ទៅឆ្ងាយ"... តើមានឱកាសឃើញ ជេន ខេលី ច្រៀងក្រោមភ្លៀងទេ? ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ សម្រាប់ពហុ

p ហេតុផល, ផ្ទាល់ខ្លួន, វប្បធម៌, សង្គម ... , សិស្សមានធនធានរួចទៅហើយនៅក្នុងពួកគេដើម្បីយល់ពីខ្សែភាពយន្តនេះ។

ដោយមិនដឹងខ្លួន ឬមិនដឹង សិស្សក៏នឹងប្រមូលចំណេះដឹង និងបទពិសោធន៍នៃការសាងសង់ រឿងដែលផ្អែកលើការរំជើបជ្រួលរបស់ពួកគេ និងដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេខ្លួនឯងចាំដំណើរផ្សេងទៀតដែលនឹងមកដល់។ នៅក្នុងខ្សែភាពយន្តរបស់ Risa Kimpara ការលាតត្រដាងនៃរឿងគឺដើមនៅក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់របស់វា។ វាអាចរារាំងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់សិស្សក្មេងៗ ដែលអាចនឹងបានចិញ្ចឹម បទពិសោធន៍ពីមុនទាំងនេះ ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវប្បធម៌អក្សរសាស្ត្រ និងភាពយន្តដំបូងបង្អស់។

ភាពយន្តនេះមានទាំងនិទានកថា មានសាច់រឿងនិទានយ៉ាងល្អិតល្អន់ និងសញ្ជឹងគិត។ វាអាចមានការភ័ន្តច្រឡំ។

Rue de Paris, Himmelsdrücker, Gustave Caillebotte, 1877, Art Institute of Chicago





ការរុករក

ដើម្បីជួបប្រទះការងារនេះផងដែរគឺដើម្បីជួបអ្នកនិពន្ធរបស់ខ្លួន, វាគឺដើម្បីកំណត់បរិបទនៃការបង្កើតនិងការចែកចាយរបស់ខ្លួន។
សិស្សត្រូវតែត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលឱ្យយកចិត្តទុកដាក់លើព័ត៌មាននេះ។ អត្ថន័យនៃអត្តសញ្ញាណនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ជាមួយនឹងពាក្យដែលរៀបរាប់សំណើប៉ុណ្ណោះ។
ពង្រីកដើម្បីបំពេញការងារផ្សេងទៀត រូបភាព តន្ត្រី អក្សរសាស្ត្រ... វាជាសំណួរមួយនៃការបង្រៀនពួកគេឱ្យគោរព
សម្រាប់អ្នកនិពន្ធ សម្រាប់ការងាររបស់គាត់ និងក្រុមរបស់គាត់។ លើសពីនេះ ពួកគេនឹងអាចបង្កើតការរៀនអំពីវប្បធម៌មួយជំហានម្តងៗ។
ស្នាដៃរបស់គេមានសញ្ញាសម្គាល់នៃសម័យកាល រកឃើញតាមពេលវេលា "សាលា" ដូចបាននិយាយជាយូរមកហើយ។
សម្រាប់សិល្បៈផ្សេងទៀតដោយការដាក់ជាក្រុម ប្រសិនបើពាក់ព័ន្ធ សិល្បករចូលទៅក្នុងសាលារៀនទៅតាមប្រទេសកំណើតរបស់ពួកគេ យោងទៅតាមសតវត្សរបស់ពួកគេ យោងទៅតាម

ចលនាសិល្បៈដែលពួកគេជាកម្មសិទ្ធិ។

ភាពយន្តកំនូរជីវចលដែលផ្តល់ឲ្យនៅលើវេទិកានេះ គឺស្ថិតនៅក្នុងវប្បធម៌របស់អ្នកនិពន្ធរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏បើកចំហយ៉ាងទូលំទូលាយផងដែរ។
ចំពោះឥទ្ធិពលផ្សេងទៀត ហើយសមាសភាពនៃក្រុមផលិតកម្មខ្លួនឯងជាញឹកញយៗមានពហុវប្បធម៌។ យើងនឹងកត់សម្គាល់
ភាពយន្តភាគច្រើនមានចំណងជើងជាភាសាអង់គ្លេស ដែលអាស្រ័យលើអាយុ និងរដ្ឋរបស់ពួកគេ សិស្សនឹងរៀនបកប្រែ។
ដោយមិនចូលទៅក្នុងភាពចម្លងចម្រាសនោះទេ ការប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេសនេះសម្រាប់ខ្សែភាពយន្តដែលផលិតនៅក្នុងប្រទេសដែលវាមិនមែនជាភាសា
ជាផ្លូវការសម្រាប់ការងាររបស់គាត់ទេស្វ័យនិកជនអន្តរជាតិដែលវប្បធម៌របស់ពួកគេក៏នឹងមានឥទ្ធិពលលើការទទួលភ្ញៀវផងដែរ។

អាស្រ័យលើគម្រោងនៃឆ្នាំ យើងនឹងអាចរក្សាបាននៃការងារកំណត់អត្តសញ្ញាណនេះនៅលើ "បរិបទ" នៃការងារ។

នៅក្នុងករណីនៃខ្សែភាពយន្ត "ភ្លៀងនិងត្រី" ព័ត៌មានដែលផ្តល់ជូននៅក្នុងខ្សែភាពយន្តខ្លួនវាត្រូវបានសរសេរជាប្រព័ន្ធ

អក្សរពីរ៖ អក្ខរក្រមជប៉ុន បន្ទាប់មកអក្ខរក្រមឡាតាំង។ ដូច្នេះព័ត៌មានជាភាសាជប៉ុនត្រូវបានបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស។

ចំណងជើង	ភ្លៀងនិងត្រី	ចំណងជើងលេចឡើងបន្ទាប់ពី 43 វិនាទី ជាភាសាជប៉ុន និងក្នុងភាសាអង់គ្លេស។ ឈ្មោះចំណងជើងជាភាសាអង់គ្លេសមិនចាប់ផ្តើមទេ។ ដោយមានអក្សរធំតាមតម្រូវការដោយអនុសញ្ញា។ អក្សរជប៉ុនមានន័យថា "ត្រីមាស" ហើយមិនមែនទេ។ មិនមែន "ភ្លៀងនិងត្រី" ទេ។ ពួកគេមិនដូចទេ។ ទុកតូចៗឈរលំនឹងជើងមេឃអ័ព្វ។ 赤い = ក្រហម។ 魚 = ត្រី។
អ្នកនិពន្ធ	វិសា គីមប៉ា	នាយកជប៉ុន
ក្រុម និងការចែកចាយមុខងារ ស្ត្រីប ការរចនា ការកែសម្រួល និងចលនា ជំនួយការចលនា តន្ត្រី ផលប៉ះពាល់សំឡេង ឧបករណ៍ឈាមមុខីយ៉ូ	វិសា គីមប៉ា Yusuke Kazuta យូសាកុ ម៉ាស៊ូដា តាកូដឺ អៀ យ៉ូស៊ីតូ ម៉ូរីតា	ព័ត៌មាននេះបង្ហាញនៅចុងបញ្ចប់នៃខ្សែភាពយន្ត។ ៤.២២ ៤.២២ ៤.២៨ ៤.២៨ ៤.២៨
ផលិតកម្ម	សាកលវិទ្យាល័យតូក្យូសិល្បៈ	៤.២៨
ដឹកនាំដោយ	វិសា គីមប៉ា	៤.៣៤
ផលិតកម្ម	សាកលវិទ្យាល័យតូក្យូសិល្បៈ	៤.៣៤
កន្លែងផលិត	សាកលវិទ្យាល័យតូក្យូសិល្បៈ	លេចឡើងនៅលើអេក្រង់ពីការចាប់ផ្តើម។
ប្រទេសផលិត	ជប៉ុន	ណែនាំដោយសាកលវិទ្យាល័យតូក្យូសិល្បៈ
កាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់	ឆ្នាំ ២០១០	កាលបរិច្ឆេទនៅខាងក្រោមអេក្រង់ខ្មៅ រូបភាពចុងក្រោយ។

ព័ត៌មានផ្សេងទៀតអាចត្រូវបានផ្តល់ជូន។

ប្រវែងភាពយន្ត	4.47 វិនាទី
បច្ចេកទេស	ភាពយន្ត 2D
ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីផលិតកម្ម	ភាពយន្តដែលដឹកនាំដោយ Risa Kimpapa1 ជាផ្នែកនៃឆ្នាំទី 1 របស់នាងនៅសាកលវិទ្យាល័យ Tokyo University of the Arts។

ការយកធាតុទាំងអស់នេះទៅពិចារណាអាស្រ័យលើគម្រោងដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់ និងកម្រិតរបស់សិស្ស។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយវាហាក់ដូចជា

សំខាន់ដែលសិស្សប្រើវិធីសាស្ត្រក្នុងការដាក់ឈ្មោះយ៉ាងហោចណាស់អ្នកនិពន្ធ ដោយមិនអើពើនឹងការផលិតខ្សែភាពយន្តនោះទេ។

ពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមមួយ និងដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណឆ្នាំ និងទីកន្លែងនៃការផលិត។

ប្រសិនបើគ្រូមានគម្រោងបង្កើតភាពយន្តកំនូរជីវចលជាមួយថ្នាក់របស់គាត់ គាត់អាចសង្កេតនៅទីនេះជាមួយសិស្សរបស់គាត់រួចទៅហើយ

មុខងារដែលអនុវត្តដោយសមាជិកនៃក្រុម តួនាទីជាច្រើនដែលបន្ទាប់មកអាចត្រូវបានចែកចាយ។

ភាពខុសគ្នារវាងទម្រង់នៃខ្សែភាពយន្តនេះ និងផលិតកម្មជប៉ុនដែលពួកគេបានឃើញអាចលេចឡើងចំពោះមនុស្សចាស់។
យើងនៅទីនេះកាន់តែខិតទៅជិតការងារបង្កើតរបស់ទីន Te Wei (1915-2010) និងការលាងគំនូរជីវចលរបស់គាត់ ឬចំពោះឯកវចនៈរបស់ Isao Takahata
នៅក្នុងរឿងនិទានរបស់ម្ចាស់ក្សត្រី Kaguya (2013) ។ ធាតុនៃវប្បធម៌ជប៉ុនបង្ហាញឱ្យឃើញនៅក្នុងជម្រើសរបស់នាយក។



និទានកថា។ ប្រយោគ, សេចក្តីសង្ខេប, សេចក្តីសង្ខេប

វាក្មេងឱ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការអញ្ជើញសិស្សឱ្យធ្វើការដោយផ្ទាល់មាត់ និង/ឬជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ លើការបង្ហាញអំពីរឿងដែលបានស្នើឡើង។

យើងប្រហែលជាចូលចិត្តពាក្យ "ទំព័រ" ទៅនឹងពាក្យ "ជម្រក" ដែលខ្លីពីពាណិជ្ជកម្ម (ទីលានលក់ អាគុយម៉ង់ពាណិជ្ជកម្ម) និងសត្វថ្ងៃនេះគេប្រើជាទូទៅដើម្បីលើកឡើងនូវបទបង្ហាញមួយឬពីរប្រយោគ ដែលត្រូវតែជំរុញការចាប់អារម្មណ៍ជាធម្មតាដោយមិនបង្ហាញការបញ្ចប់។ ជាទូទៅបទបង្ហាញនេះ "ទំព័រ" នេះ៖

- គូសបញ្ជាក់ស្ថានភាពដំបូង
- បញ្ជាក់តួអក្សរ
- រាយការណ៍ពីព្រឹត្តិការណ៍ដំបូងដែលចាប់ផ្តើមរឿង និងដែលអាចផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់តួអង្គដោយការបើក

ពួកគេជាវាលនៃលទ្ធភាព បង្កើតការស្នាក់ស្នើរឿងជាង ឬតិច។

ខ្សែភាពយន្ត "ភ្លៀងនិងត្រី" គឺជាប្រធានបទនៃបទបង្ហាញខ្លីៗទាំងនេះ។

នេះគឺជាគេហទំព័រចំនួនបី ដែលដកស្រង់ចេញពីគេហទំព័រដែលដកស្រង់ការងារ ដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយទីលានទីបួន ដែលស្នើឡើងនៅលើគេហទំព័រដែលនិយាយភាសាអង់គ្លេស៖

"ថ្ងៃមួយមានភ្លៀងធ្លាក់ ក្មេងតូចម្នាក់កំពុងរង់ចាំឡានក្រុង ហើយបណ្តោយឱ្យការស្រឡាញ់ស្រមៃរបស់គាត់រត់ទៅៗ។ រូបភាពបានចូលមកក្នុងគំនិតរបស់គាត់"។

វេទិកា Films pour enfants

"ក្នុងអំឡុងពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ ក្មេងតូចម្នាក់កំពុងរង់ចាំឡានក្រុងដែលជ្រកក្រោមជំរករបស់គាត់ ហើយចាកចេញដោយគំនិតរបស់គាត់"។
cinemapublic.org

"នៅថ្ងៃស្អែក ក្មេងប្រុសម្នាក់កំពុងរង់ចាំនៅចំណតឡានក្រុង។ តំណក់ទឹកចុះមកបក់បោកក្នុងភក់។

ភ្លាមៗនោះការចាប់ផ្តើមមួយ។ ត្រីមាសក្នុងស្រះ..."

3dxf.com

"ថ្ងៃមួយមានភ្លៀងធ្លាក់ ក្មេងប្រុសម្នាក់កំពុងរង់ចាំយ៉ាងស្វាហាប់នៅចំណតឡានក្រុង។ ភ្លៀងធ្លាក់ជាក់ជា តំណក់ភ្លៀងបង្ហូរលក់ក្នុងភក់។ ក្រឡេកមើល គាត់បានឃើញអ្វីមួយ [លោត] ។ ពេលក្មេងមើលទៅក្នុងស្រះនោះ មានត្រីក្រហមហែលមក។ វាជាម្សៅរបស់ត្រីក្រហមដែលក្មេងប្រុសម្នាក់បានឃើញនៅថ្ងៃស្អែក។"

Letterboxd ដែលជាបណ្តាញសង្គមសម្រាប់អ្នកចូលចិត្តភាពយន្ត

សមាសភាពនៃទំព័រនេះ និងជម្រើសដែលរាប់បញ្ចូលនូវការស្នើសុំ និងអនុញ្ញាតឱ្យមានការឆ្លុះបញ្ចាំងជាទម្រង់លើផ្នែករបស់សិស្ស។
នៅក្នុងឧទាហរណ៍ដែលបានបង្ហាញខាងលើទឹកភ្លៀងត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងពាក្យដំបូង។ វាគឺជានាងដែលជាកម្លាំងជំរុញនៅពីក្រោយ

សកម្មភាពដែលកើនឡើងទ្វេដងក្នុងអំឡុងពេលស៊ីតេ ដែលបង្កើតជាកក់ កញ្ចក់សម្រាប់កុមារ។ នៅពេលដែលវាលប់ ខ្សែភាពយន្តក៏ឈប់ដែរ។

យើងក៏អាចធ្វើការលើទម្រង់ខ្លីៗ ឃ្លានាម ឬពាក្យស្លោកដែលអមជាមួយចំណងជើង។

ការសរសេរ "ទីលាន" អាចជាឱកាសដំបូង ឬជាឱកាសថ្មីក្នុងការសាកសួរចំណងជើងដែលបានជ្រើសរើស។
សិស្សនឹងសង្កេតមើលភាពខុសគ្នារវាងចំណងជើងភាសាជប៉ុនដែលមានន័យថា "ត្រីមាស" និងចំណងជើងភាសាអង់គ្លេសដែលបកប្រែទៅ "ភ្លៀងនិងត្រី" ។ ហេតុអ្វីបានជាការខុសគ្នានេះសន្មតដោយនាយក? តើអ្វីទៅជាការចាប់អារម្មណ៍របស់ទីមួយ នោះនៃទីពីរ?
តើសិស្សនឹងស្រមៃអំពីចំណងជើងអ្វីទៀត? នៅក្នុងលក្ខណៈរបស់ La Fontaine "កុមារភ្លៀងនិងត្រី" ដែលសំដៅបន្ថែមទៀត
ចំពោះរឿងដោយគ្មានសីលធម៌ច្បាស់លាស់នៅទីនេះ? ឬខុសគ្នាខ្លាំង "ការរង់ចាំ", "Reverie in the Rain" ដែលបកប្រែស្ថានភាពរបស់កុមារ, របស់គាត់ផ្ទាល់គំនិត។ សិស្សអាចទទួលបានចម្លើយជាច្រើន។
ថ្នាក់ក៏នឹងអាចប្រៀបធៀបចំណងជើងនៃខ្សែភាពយន្តទៅនឹងចំណងជើងដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកបង្កើតផ្សេងទៀត កវី វិចិត្រករ តន្ត្រីករ ...

ការងារដែលពួកគេខិតខំដល់ភ្លៀង ដូចជាអ្វីដែលបានលើកឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃឯកសារនេះ។

សេចក្តីសង្ខេបគឺដឹងជាង ហើយប្រាប់រឿងទាំងមូល។ ពាក្យ "សង្ខេប" ដែលរួមបញ្ចូលនៅក្នុងវចនានុក្រមនៃភាពយន្តអាចត្រូវបានចាត់ទុកថាជាពាក្យមានន័យដូចនឹងបង្ហាញដូចនេះដល់សិស្សអាយុពី 9 ឆ្នាំដល់ 12 ឆ្នាំ។ សេចក្តីសង្ខេបនៃ "ភ្លៀងនិងត្រី" នឹងបង្ហាញការលំបាកមួយចំនួនដែលអាចយកឈ្នះបានយ៉ាងងាយ ម្យ៉ាងវិញទៀតដោយសារការស្រឡាញ់ស្រមៃប្រចាំថ្ងៃនៅក្នុងបទពិសោធន៍ពិត ម្យ៉ាងវិញទៀតគឺដោយសារតែភាពចម្រុះនៃការបកស្រាយទាក់ទងនឹងតួអង្គ និងតំណភ្ជាប់ដែលបង្រួបបង្រួមពួកគេ។ សេចក្តីសង្ខេបសួរ

សិស្សដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណទីកន្លែង តួអង្គ តំណភ្ជាប់ដែលបង្រួបបង្រួមពួកគេ សកម្មភាពដែលពួកគេចូលរួម។



កន្លែង, ការតុបតែង

ខ្សែភាពយន្តនេះមិនបង្ហាញពីការកំណត់ជាក់លាក់ទេ។ តម្រុយដឹកម្រគាំទ្រសម្បត្តិកម្ម៖

តម្រុយដែលមើលឃើញ៖

- . របាំងពណ៌ស (ក្នុង 0.23)
- . សញ្ញាពងពងក្រពើ (0.48) ដែលយើងយល់ បង្ហាញពីចំណាត់ចំណូលក្រុង
- . ឡានក្រុង ឬគ្រូបង្វិក
- . គ្រោងដើមឈើ និងអគារ (ពី 3.29)

សញ្ញាសំឡេង៖

- . សំឡេងរថយន្តបើកបរ
- . សំឡេងឡានក្រុង និងទ្វារខ្យល់របស់វា។

អាស្រ័យលើបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន សិស្សនឹងទទួលស្គាល់ទីក្រុង ភូមិ ផ្លូវដោយព្រងើយកណ្តើរ។

យុទ្ធនាការ ប៉ុន្តែស្ទើរតែមិនអាចបន្តទៅមុខ និងបញ្ជាក់សម្បត្តិកម្មរបស់ពួកគេ។ សកម្មភាពអាចកើតឡើងនៅកន្លែងនានា

នៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នា។

ភ្ញៀវបន្ទាប់មកកន្លែងដែលបណ្តាលមកពីការត្រឡប់មកវិញនៃព្រះអាទិត្យលាក់ឬគ្របដណ្តប់ធាតុនៃការតុបតែង។ ការយកចិត្តទុកដាក់គឺដូចនេះ

ផ្តោតលើកុមារ ដ៏ត្រឡប់មកវិញ ឡានក្រុង ធាតុសំខាន់ៗមួយចំនួនសម្រាប់សាច់រឿង ហើយសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត គឺនៅលើភ្ញៀវ បន្ទាប់មកព្រះអាទិត្យ

ដែលជាតួអង្គសំខាន់ និងជាអ្នកចិញ្ចឹមអារម្មណ៍របស់កុមារ។

កំឡុងពេលជួបគ្នាដំបូងរវាង Satsuki, Mei និង Totoro ក្នុងខ្សែភាពយន្ត "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988)

រាំងននភ្លៀងក៏លាក់ការតុបតែងពណ៌ប្រផេះដោយបែងចែកវា។ តើអ្នកដឹកនាំរឿងនៅចាំរឿងនេះទេ?

ភ្ញៀវនិងពន្លឺមានថាមពលរំលាយ។ ការរំលាយនៃធាតុនៃការតុបតែងធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវពណ៌ដែលបានជ្រើសរើស។

រូបរាងច្បាស់លាស់បាត់ ហើយកុមាររីករាលដាលជាពណ៌ប្រផេះគ្រប់មុខ បន្ទាប់មកចូលទៅក្នុងភាពច្បាស់លាស់នៃពណ៌ទឹកក្រូច-លឿង។

ស្រមោលមួយចំនួនស្ទើរតែបែងចែកស្បែកជើងកងែងរបស់ក្មេងប្រុសតូច សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ខៀវបន្តិចរបស់គាត់ ដូចជាការប្រែប្រួលនៃពណ៌ប្រផេះ។

ពិភពនៃភ្ញៀវគឺជាកាដូចការលាងរបស់ Te Wei ។ ត្រីក្រហម ត្រីមាសនាំពណ៌មាស

បន្ទាប់មកទៅដល់មេឃទាំងមូល នៅពេលដែលមនុស្សធំដែលរំពឹងទុកមកដល់។ ពណ៌នៃការតុបតែងស្របគ្នា។

អារម្មណ៍, អារម្មណ៍របស់កុមារ, មានន័យថាពួកគេជាច្រើនដូចជាពួកគេជាមូលហេតុ។

រៀននិងត្រី © Risa Kimpara





តួអង្គ

នៅក្នុងការតបតែងនៃការចាប់អារម្មណ៍នេះ តួអង្គសំខាន់ៗអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណបាន។ គាត់ជាកូន។ ទំហំតូចរបស់វាត្រូវបានសម្គាល់ដោយ៖

- សមាមាត្រកុមារ/ឆ័ត្រ
- សមាមាត្រសញ្ញាចំណាត់ការ/ឡានក្រុង
- សមាមាត្រកុមារ/មនុស្សពេញវ័យ នៅក្នុងទិដ្ឋភាពភ្នែករបស់បក្សីនៃគាត់នៅក្នុងផ្នែកចុងក្រោយ (រូបភាពបង្ហាញគាត់ជាមួយមនុស្សពេញវ័យ) ។

ប្រហែលជាក្មេងប្រុសម្នាក់ បើយើងបកស្រាយក្នុងន័យនេះ៖

- សម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ដែលជារបស់ក្មេង ហើយត្រូវបានក្មេងប្រុសពាក់ជាទូទៅ ប៉ុន្តែថ្នាក់អាចមាន

ចង់ពិភាក្សា។

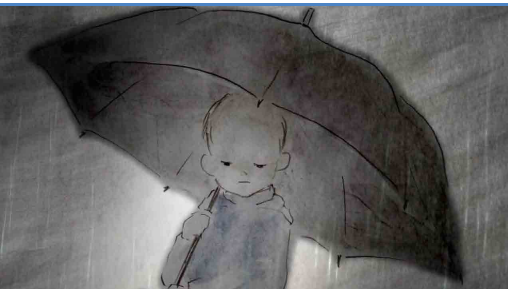
- ម៉ូដសក់ខ្លីរបស់គាត់ ប៉ុន្តែសិស្សនឹងអាចពិភាក្សាបានផងដែរ។

អ្នកនិពន្ធនៃទីលានដែលបានលើកឡើងខាងលើទទួលស្គាល់ជាកម្លាំងក្នុងប្រុសតូចម្នាក់។

កំនួននេះក៏ផ្តល់នូវតម្រូវអំពីស្ថានភាពចិត្តរបស់កុមារផងដែរ។

- មុខរបស់គាត់៖ ភ្នែក, មាត់គឺបង្ហាញ។

មាត់ត្រូវបានគូរ "ខ្មៅខ្មៅ" ជាមួយនឹងបន្ទាត់ដែលអាចបង្ហាញពីទុក្ខព្រួយ ភាពអាប់អួរ ភាពរីករាយ ការភ្ញាក់ផ្អើល។



កូនចេញពីភាពសោកសៅទៅរីករាយក្នុងការកើតឡើងបន្ទាប់មកឆ្ងល់

សុបិន្តពេលថ្ងៃ មុនពេលស្វែងរកមនុស្សពេញវ័យដែលរំពឹងទុកដោយរីករាយ។ អារម្មណ៍ទាំងអស់នេះ

ត្រូវបានសម្គាល់ក្នុងមួយជួរ។ របៀបដែលគាត់អូសនីត្របស់គាត់បានសង្កត់ធ្ងន់ពីចំណាប់អារម្មណ៍

នៃភាពសោកសៅ។

នៅជុំវិញកុមារ តួអង្គផ្សេងទៀតមានភាពមិនច្បាស់លាស់។

- សត្វពិតដូចជាឆ្កាបពណ៌ខ្មៅដែល meows ហើយរត់ចេញពីទឹក; ពិត

និងមិនពិតក្នុងពេលតែមួយ ដូចជាត្រីមាសទាំងនេះដែលកើតឡើងពេញមួយសុបិន្ត

ហើយអ្នកណាហោះហើរ។

- តួស្រីដូចជាប្របំប្លែងរបស់ត្រីមួយក្នុងចំណោមត្រីទាំងនេះដែលបង្ក

ការថើបនៅលើត្របកភ្នែករបស់កុមារ។

- តួប្រុសម្នាក់ដែលធ្វើអន្តរាគមន៍នៅចុងបញ្ចប់នោះ ថើបនាង

សក់របស់កុមារ មុនពេលបន្តដំណើរជាមួយគាត់។

មនុស្សពេញវ័យនៅក្នុងក្តីសុបិន្តរបស់កុមារដូចនៅក្នុងការពិតគឺទំនងនឹង

អ្នកការពារ។ វត្ថុមានរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងភាពរីករាយ និងសុភមង្គល។ សិស្ស

នឹងបង្កើតសម្មតិកម្ម។ ពួកគេប្រាកដជាចង់ទទួលស្គាល់នៅក្នុងមនុស្ស

ឪពុកដែលកូនកំពុងរំពឹងទុក ហើយនឹងត្រូវបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការបកស្រាយនេះ។ ពួកគេក៏នឹងរំលឹកដែរ។

ថាស្ត្រីដែលយល់ស្តីលើវិញ្ញាបនបត្រភាពម្តាយដែលកូនគិតនោះ? ម្តាយម្នាក់

អវត្តមានក្នុងការពិត ប៉ុន្តែមានវត្តមាននៅក្នុងការស្រមៃលើស្រមៃរបស់ក្មេងប្រុសតូច។

តួស្រីហាក់ដូចជាតែចេញពីការបំប្លែងរបស់ត្រីមាស ត្រី

d'or ដូចដែលយើងនិយាយជាភាសាអង់គ្លេស "ត្រីមាស" ។ នាងដែលមានសក់ពណ៌មាស

លាតត្រដាងដូចព្រុយត្រី បាត់យ៉ាងលឿន

ការបំប្លែងរបស់សត្វទៅជាមនុស្ស ហើយឆ្ងាយមកវិញគឺជាប្រធានបទសកល

ហើយលេចឡើងនៅក្នុងរឿងព្រេងជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសជប៉ុនដូចជាប្រទេសផ្សេងទៀត។

អ្នកអាន Ovid និងបើកចំហចំពោះរបៀបចំលោកខាងលិច Hayao Miyazaki បានទាញយកប្រយោជន៍ពីរឿងនេះ

ការស្រមៃមេដោយការតែង "Ponyo on the cliff" (2008) ដែលជារឿងរបស់

ក្មេងស្រីតូច Goldfish មិនមែនដោយគ្មានការបំផុសគំនិតពីផ្លូវដ៏វែងឆ្ងាយដោយ Andersen ។





សកម្មភាព

ភ្លៀងហើយ។ ក្មេងម្នាក់ស្រែកក្រោយគាត់ ដើរឆ្ពោះទៅចំណតឡានក្រុង។

ចាប់ពីម៉ោង 0.15 ដល់ 0.39 កុមារឆ្លងរាល់ពីឆ្នេងទៅស្តាំមើលទៅក្រឡេងក្រមុំម្តងម្តង។ ចលនាត្រូវបានគូសបញ្ជាក់ដោយការបាញ់ផ្លាស់ដោយបង្ហាញកុមារក្នុងការចតជិតបន្ទាប់មកក្នុងការបាញ់មធ្យម។ ការផ្លាស់ប្តូរផែនការនីមួយៗអនុញ្ញាតឱ្យយើងជំនួស

ផ្លាស់ទីកុមារទៅខាងឆ្វេងនៃរូបភាព ហើយធ្វើចលនានេះឡើងវិញពីឆ្វេងទៅស្តាំ។

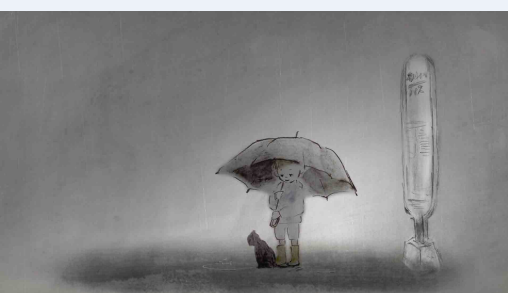
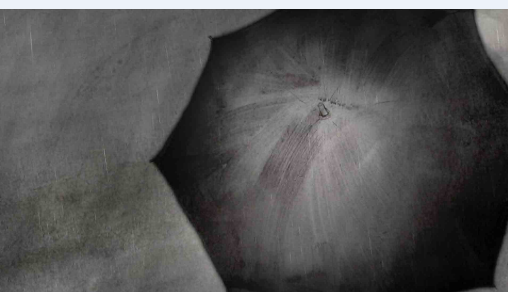
ការបាញ់ប្រហារ 0.30/0.31 ធ្វើអោយការបាញ់ប្រហារទាំងពីរ។

ក្នុងឱកាសជាច្រើន ខ្សែភាពយន្តនេះនឹងដាក់បញ្ចូលរូបភាពពីរ ដែលបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទដោយភាពរលូនដ៏អស្ចារ្យ។

ពី 0.31 ទៅ 0.39 កុមារឆ្លងកាត់រាល់ហើយបាត់ខ្លួនទុកស៊ុមនៅខាងស្តាំដោយទុកចន្លោះទំនេរឱ្យពួកគេលេចឡើងហើយបន្ទាប់មក

ត្រូវរក្សាចំណងជើងបាត់។

នៅក្នុង 0.47 និងរហូតដល់ 0.54 ខ្សែភាពយន្តបង្ហាញកុមារឈរនៅចំណតឡានក្រុង។



រៀននិងស្រៀង © Risa Kimpara

ក្មេងកំពុងឈរនៅចំណតឡានក្រុង។ ឡានក្រុងមកដល់ ឈប់បន្ទាប់មកចាកចេញ។

ចាប់ពីម៉ោង 0.55 ដល់ 1.07 ឡានក្រុងចូលរាល់ពីខាងឆ្វេងឆ្លងកាត់បន្ទាប់មកឈប់។

មុនពេលចេញពីស៊ុមទៅខាងស្តាំ។

បទក្នុងផ្តល់នូវព័ត៌មានអំពីការបើកទ្វារ pneumatic

បន្ទាប់មកបិទដោយមិនឃើញពួកវានៅក្នុងរូបភាព។

កុមារមិនបានឡើងលើឡានក្រុងទេ។ គាត់ស្ទាក់នៅគាត់រង់ចាំនៅក្រោមភ្លៀងជាប់រហូត។

នៅម៉ោង 1.08 ឡានក្រុងដែលបាត់នោះ បង្ហាញក្មេងដែលនៅតែឈរនៅចំណតឡានក្រុង។ យើង

ប្រហែលជាគិតថាគាត់នឹងឡើងឡានក្រុង ហើយភ្ញាក់ផ្អើលពេលឃើញគាត់។

ទឹកភ្លៀងកើនឡើង។ កុមារបើកដីត្របស់គាត់ដែលបន្លឺឡើង។

ចាប់ពីម៉ោង 1.09 ដល់ 1.16 កុមាររលំបើកដីត្រ។

នៅឆ្នាំ 1.17 ដីត្រត្របដណ្តប់ស្ទើរតែពេញរាល់បន្ទាប់មកកុមារត្រូវបានគេមើលឃើញ

ថតជិត (1.18) និងមធ្យម (1.19) រូបភាពទាំងពីរត្រូវបានដាក់ពីលើ

ក្នុង 1.19 ។

ឆ្មាមួយក្បាលចូលទៅជ្រកកោនក្បែរគាត់ក្រោមដីត្រ។

កូនរង់ចាំពីរបីនាទី លះបង់ដើម្បីបង្ហាញគាត់បែបនេះ immo-

ទឹកប្រមាត់, ទំនេរ។ គំនិតនោះបានមករកគាត់ (1.31 រូបភាពដែលដាក់ពីលើ) ដើម្បីលេងជាមួយគាត់

ដីត្រ (១.៣១ ដល់ ១.៤២) ។ ខណៈពេលដែលការបាញ់នោះនៅតែភ្លៀងឡើង កុមារត្រូវបានគេមើលឃើញតិចតួច

បន្តិចម្តងៗ ហាក់បីដូចជាទិដ្ឋភាពគាត់កំពុងឡើងកម្ពស់។

នៅក្នុងការថតតាមដានដែលមានទាំងខាងក្រោយ និងបញ្ឈរ។ ពី 1.42 ដល់ 2.05 ការយកចិត្តទុកដាក់របស់កុមារ

ត្រូវបានស្រូបយកដោយសត្វឆ្មាដែលនៅក្រៅអង្រែ។ កូនគឺ

ឥឡូវនេះនៅកណ្តាលរូបភាព ហើយនៅក្នុង 2.00 ចលនាបញ្ឈរថ្មីមួយ

អនុញ្ញាតឱ្យអ្នករកឃើញឆ្មា។

2.05 បង្ហាញកុមារនៅចំណតឡានក្រុង ដូចដែលយើងបានឃើញពីមុន (cf. 1.19) ប៉ុន្តែ

នៅក្រោមដីត្ររបស់គាត់ ឆ្មាបានជ្រកកោន។ កូនលែងនៅម្នាក់ឯងទៀតហើយ។



កូន និងឆ្មាសង្កេតមើលការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់ពួកគេនៅក្នុងភក់។ កុមារបានរកឃើញត្រីមាសមួយ។
ចាប់ផ្តើមហោះហើរជុំវិញគាត់ អមដោយហ្វូងត្រីដែលរំលងជុំវិញ។ រូបរាងស្រ្តីលេចឡើង
សើច ចើបមុខកូនមុនបាត់ខ្លួន។

រូបភាពខាងក្រោម (2.20/2.11) គឺគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល។ វាមើលទៅដូចជាមុំទាប ប៉ុន្តែវាជាការឆ្លុះបញ្ចាំងដែលពន្យល់ពីឥទ្ធិពលនេះ។ តួអង្គ
ត្រូវបានបំបែកនៅក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំងនៃភក់ (2.12-2.20) ពិតលោកពីរបន្ទាប់មករួមគ្នាហើយនៅក្នុងទឹកសកលលោកនឹងលាតត្រដាង
មិនធម្មតា។
ត្រីមាសលេចឡើងក្នុង 2.25 ដូចជាប្រសិនបើកើតចេញពីតំណក់ទឹកដែលកាន់កាប់រូបភាពពី 2.21 ទៅ 2.25 ។ គាត់ហាក់ដូចជាបានស្លាប់នៅក្នុង 2.38 ហើយបានកើតជាថ្មី
ពីដទៃទាំងពីរដែលយកវាទៅ ជ្រកវា បន្ទាប់មកទុកឱ្យវាដក់គេចដូចសត្វស្លាប់ (2.39-2.45) ។ ទាំងពីរនេះ។
ដៃហាក់ដូចជាមិនមែនជាកុមារដែលក្លាយជាអ្នកទស្សនាដ៏អស្ចារ្យនៃការហោះហើររបស់ត្រីបន្ទាប់មកនៃទាំងអស់
ត្រីនៅជុំវិញគាត់។ រូបភាពដាក់គាត់នៅចំណុចល ថតជិត ថតឆ្ងម ក៏អាចរកឃើញរបាំបោះឡេផងដែរ។
នៃត្រីជាច្រើននៅជុំវិញគាត់ (2.55-3.03, superposition) ។ នៅក្នុង 3.10 ភាពស្មុំស្គាល់អន្តរាគមន៍ឱ្យយើងចាប់យកការមើលដែលស្រ្តី
ជាមួយនឹងសក់ស្រាលដាក់លើត្របកភ្នែករបស់គាត់ មុនពេលបាត់ខ្លួន (3.13 រូបភាពជាច្រើនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលដើម្បីបង្ហាញពីល្បឿននៃ

ចលនា) ។ កូននៅតែម្នាក់ឯង បន្ទាប់មកក៏បាត់ទៅ។

វាលទទេដែលសាយភាយដោយពណ៌លឿង និងផ្កាឈូកកាន់តែខ្លាំង ត្រូវបានកាត់ដោយត្រីមាសពីក្រោមទៅកំពូល និងពីខាងស្តាំ
ខាងឆ្វេង (3.20) ។ ត្រីបាត់ទៅក្នុងជម្រៅនៃវាល (3.21) ។

ព្រះអាទិត្យបានត្រឡប់មកវិញ។ ត្រីបានបាត់ទៅហើយ ប៉ុន្តែមេឃមានពន្លឺថ្ងៃម្តងទៀត គឺជាពណ៌របស់វា។ ឆ្មាចាកចេញ។
មនុស្សពេញវ័យម្នាក់ ប្រហែលជាចុះពីលើឡានក្រុង ឥឡូវនេះនៅជាមួយកុមារ។ គាត់ខិតក្បាលរបស់គាត់យ៉ាងទន់ភ្លន់។
មនុស្សពេញវ័យនិងកុមារចាកចេញជាមួយគ្នា។

មេឃស្រឡះដោយព្រះអាទិត្យពេញវាល ចាប់ពីម៉ោង ៣.២២ ដល់ ៣.២៨។ រាងពណ៌ទឹកក្រូចនៅលើមេឃនឹកឃើញរូបរាងរបស់ត្រី
ក្រហម, រាងមូលនៃរាងកាយរបស់វា, រាងត្រីកោណពន្លត់នៃកន្ទុយរបស់វា។ ស្រមោលរបស់កុមារ និងឆ្មា បែរខ្លួនបែរមុខទៅមេឃ
ហើយនៅក្នុងការតុបតែង លេចឡើងម្តងទៀត ចម្លងនៅក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់ពួកគេនៅលើដី ខណៈពេលដែលការសម្លឹងមើលទៅពួកគេស្រកចុះ ដូចជាប្រសិនបើស្ថិតនៅក្រោមឥទ្ធិពល
ពីការបាញ់តាមដានខាងក្រោយ។ ឆ័ត្របិទជិតបញ្ជាក់ថាភ្លៀងបានឈប់ហើយ។ ឆ្មាទុកកូន (3.36) ។ ក្នុង 3.55 រូបភាពគឺ
ដាក់ពីលើ ហើយកុមារត្រូវបានគេមើលឃើញពីខាងលើ ក្បាលរបស់គាត់ចុះមកកណ្តាល និងមុខរបស់គាត់ ដូចដែលវាបង្ហាញនៅក្នុងភក់ដែល
កុមារនៅតែចាប់អារម្មណ៍ បន្តមើល។ ស្រមោលនៅពីក្រោយគាត់លេចឡើងនៅក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំង (4.05) ។ កុមារពង្រីកពួកគេ។
ភ្នែក។ គាត់ងាកមក ហើយប្រឈមមុខនឹងការមកដល់ (4.08) ដែលមើលខ្សែភាពយន្តនេះទទួលយក និងអ្នកដែលនៅក្រៅអែក្រង់។ កុមារត្រូវបានគេមើលឃើញដូច្នេះ
មុជទឹក, ភ្ជាក់ផ្អើល, ដោយមិនញញឹម។ ដៃនិងដៃទូលាយទៅក្នុងស៊ុមពីកំពូលនៃស៊ុមហើយសម្រាកនៅលើក្បាលរបស់គាត់ (4.12)
ដែលវាគ្របដណ្តប់។ កុមារបិទភ្នែកហើយបើកពួកគេម្តងទៀត ញញឹមឥឡូវនេះ (4.14) សូម្បីតែមុខឡើងក្រហមកាន់តែច្រើន
ច្រើនទៀត (4.15) ។ ទឹកមុខរីករាយរបស់គាត់ត្រូវបានដាក់នៅលើឡានក្រុង (4.16) ដែលចាកចេញពីស៊ុមដោយចេញតាមស៊ុមខាងស្តាំ ហើយដែលធ្វើដូច្នេះ។
បង្ហាញកុមារ និងមនុស្សពេញវ័យឥឡូវនេះកាន់រ៉ឺម៉ក។ មនុស្សពេញវ័យលើកដៃរបស់គាត់ទៅកុមារ (4.18) និង silhouettes ពីរដែល
ច្រឡំក្នុងទម្រង់ (4.20) ផ្លាស់ទីទៅខាងឆ្វេងឥឡូវនេះ ហើយបាត់ទៅឆ្ងាយ។ វាលគឺទទេ (4.20/4.22) រហូតដល់
ឥណទានលេចឡើង។ មនុស្សពេញវ័យ និងកុមារលេចឡើងម្តងទៀតនៅកណ្តាល នៅពីក្រោយឈ្មោះសមាជិកក្រុម។ ខ្លួនរបស់ពួកគេគឺ

ហើយហាក់ដូចជាកំពុងឆ្ពោះទៅរកជម្រៅនៃវាល។

Off-camera គឺជាចន្លោះនៃរឿងដែលមិនបង្ហាញក្នុងស៊ុម។ វាលគឺជាចន្លោះដែលអាចមើលឃើញនៅខាងក្នុងស៊ុម។

អ្នកនិពន្ធប្រើកាមេរ៉ាបិទបាំងពីអ្នកមើលមួយភ្លែតនូវអ្វីដែលក្មេងមើលឃើញ៖ ឆ្មា មនុស្សពេញវ័យ។

ផ្នែកបន្ថែម៖
ដោយផ្អែកលើតម្រូវដែលរកឃើញនៅក្នុងខ្សែភាពយន្ត សិស្សអាចនឹងត្រូវបានសួរឱ្យស្រមៃពីអ្វីដែលបានកើតឡើងពីមុន ដើម្បីដាក់ឈ្មោះដំបូង

ដល់កុមារ ដើម្បីប្រឌិតរឿងរបស់គាត់ ដែលជារឿងមួយដែលនាំឱ្យគាត់ជួបប្រទះនឹងពេលវេលាដែលបានរៀបរាប់ឡើងវិញដោយខ្សែភាពយន្តនេះ។



ប្រធានបទ

និយមន័យនៃប្រធានបទអាចផ្តល់នូវការកើនឡើងដល់ការពិភាក្សានៅក្នុងថ្នាក់នៅទីនេះ។

ប្រធានបទនៃការងារចាំបាច់ដូចជាបេះដូងនៃការនិទានរឿងនៅទីនេះ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាអាចគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការកំណត់លក្ខណៈរបស់វា៖ ទំនេរ, ទោល ...

ប្រធានបទនៃភ្ញៀវក៏សំខាន់ផងដែរ។ ចំណងជើងដែលមានពាក្យ "ភ្ញៀវ" ជាភាសាអង់គ្លេស បញ្ជាក់អំពីរឿងនេះ។

ប្រធានបទនៃកុមារភាពក៏ត្រូវបានព្យាយាមផងដែរ៖ សមត្ថភាពក្នុងការស្តាប់ ការស្រមៃស្រមៃ សមត្ថភាពក្នុងការចាកចេញពីការពិតសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់វា ដាក់ព្រួយនៅជុំវិញអ្នកនូវសកលលោកដែលបានរកឃើញនៅក្នុងខ្លួនអ្នក និង/ឬនៅក្នុងរឿងព្រេងនិទាន ... ប៉ុន្តែក៏មានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សពេញវ័យជាមួយ តួលេខស្រី និងបុរសទាំងនេះ។ តួលេខឪពុកអាចស្គាល់បាន រូបម្តាយត្រូវបានស្តាប់ឃើញ។ តើម្តាយនឹង

អវត្តមាន ឈឺដូចក្នុង My Neighbor Totoro ដោយ Miyazaki ដែលក្មេងស្រីតូចពីរនាក់ Satsuki និង Mei រស់នៅតែម្នាក់ឯងជាមួយឪពុក?

Koinobori នៅប្រទេសជប៉ុន Dmitri Popov



Hiroshige, '895, ស្រាវជ្រាវ Brooklyn



គំរូត្រីហោះ

ត្រីហោះដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងវប្បធម៌ជប៉ុន។ ពួកគេគឺជា

តំណាងនៅក្នុង Koi Nobori ឲ្យបាន៖ "ត្រីគល់រឹង" ដែលជា

ស្រោមជើងខ្យល់មានរាងដូចត្រីគល់រឹងដែលផលិតសម្រាប់ "Tango no sekku,

" ពិធីជប់លៀងរបស់ក្មេងប្រុស (សេកគុ) ។ ត្រីគល់រឹងដែលរឹងមាំហែលឡើងជាមួយ

ភាពក្លាហានដែលបានទទួលការសរសើរនេះ។ គំរូ "ត្រីហោះ" នេះមានចំណងជើង

ភាសាជប៉ុន "ត្រីមាស" គួសបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់ ធ្វើឱ្យសុបិន្តថ្ងៃជាបេះដូងនៃខ្សែភាពយន្ត

ជីវិតខាងក្នុងរបស់ក្មេងប្រុសតូច បានបង្ហាញមួយភ្លែតដោយរូបរាងរបស់ត្រី។



បទភ្លេង

បទភ្លេងរបស់ខ្សែភាពយន្តនេះគឺគ្មានការសន្មតទាំងស្រុង។ កំណត់, វាធ្វើច្រើនជាងការតំទ្រ, វាពង្រឹង
ការយល់ឃើញដែលមើលឃើញ, វាតម្រង់ទិសវា។ វាគូសបញ្ជាក់សមាសភាព ចលនា កំណត់គ្រា តំទ្រ តំទ្រអត្ថន័យ ជួយ

ដើម្បីយល់។ វាអាចកាត់បន្ថយប៉ូលីសេមីនៃរូបភាព។

ស្តាប់មិនឃើញ

ប្រសិនបើតម្រោងចង់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្សអំពីសារៈសំខាន់នៃបទភ្លេងនេះ វាអាចផ្តល់យោបល់ឱ្យពួកគេស្តាប់វា
មុននឹងឃើញខ្សែភាពយន្តនេះ សម្រាប់ខ្លួននាងផ្ទាល់ ហើយបន្ទាប់មកឱ្យសិស្សបង្កើតសម្មតិកម្មដោយផ្អែកលើការស្តាប់នេះ។
បទភ្លេង Rain and Fish ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាប្រព័ន្ធដែលច្បាស់ដល់ត្រចៀក។

. ដំបូងយើងលឺថាភ្លៀងធ្លាក់ មានអ្នកណាម្នាក់កំពុងដើរ ឡានកំពុងបើកបរ "ឡាន" ឈប់ ហើយចាប់ផ្តើមម្តងទៀត ប៉ុន្តែ

កុមារអាចស្គាល់សំឡេងនៃឡាន pneumatic នៃឡានក្រុង, កណ្តឹងមុន meow មួយ។

តើបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការធ្លាក់ភ្លៀងនៅលើដីត្រដែរឬទេ?

. នៅទីពីរ តន្ត្រីដូចជាសំឡេងរំយោល គ្របដណ្តប់លើវាលសំឡេង ដែលមានសញ្ញាសង្កត់ដោយសំឡេងភ្លៀង។

ដំបូងវាឃើញ បន្ទាប់មកលឿនណាស់ បន្ទាប់មកផ្លាស់ប្តូរម្តងទៀត។

. ទីបំផុត នៅទីបី ភ្លៀងលែងឮទៀតហើយ។ កណ្តឹងបន្តឡើងបន្តិចបន្តួចបន្ទាប់មកក៏បាត់។

រថយន្តបើកបរដោយសំឡេងខ្លាំងដែលចលនារបស់វាបង្កើតនៅលើដីសើម រថយន្តឈប់ មានមនុស្សដើរ

សត្វស្លាបយំ យានជំនិះនៅតែបើកបរ ជំហានជាច្រើន បន្ទាប់មកសំឡេងចុងក្រោយ នៃដំណក់ទឹក។

បទភ្លេងនេះត្រូវបានផ្សំឡើងដោយសំឡេងដែលធ្លាប់ស្គាល់សម្រាប់សិស្សវិទ្យាល័យក្នុងស្ថានភាពបង្កើតសម្មតិកម្មដែលខ្សែភាពយន្តនឹងបញ្ជាក់

ឬនឹងមិនសុពលភាព។ ភាគទីពីរអាចបង្កឱ្យមានការរៀងចូលនិងគ្មានតម្រុយអ្វីក្រៅពីភ្លៀងធ្លាក់ជាប់រហូត។

សំដៅទៅលើភាពប្រាកដប្រជា។ អ្នកដើរ ឆ្មា យានជំនិះទៅណា?

ការបាត់ខ្លួននៃធាតុសំឡេងទាំងនេះចោទជាសំណួរថាតើវាបង្ហាញពីការបាត់ខ្លួននៃពិភពពិត និងធ្លាប់ស្គាល់ឬអត់។

ស្តាប់ និងកំណត់ប្រភពដើមនៃសំឡេងនៅក្នុងរូបភាព

កំឡុងពេលចាក់បញ្ចាំងជាមួយសិស្ស វាជាការគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការប្រើប្រាស់ដើម្បីសម្គាល់:

. សំឡេងដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ការពិតតំណាង។

(ឧទាហរណ៍៖ ភ្លៀងដែលខ្ញុំឃើញក្នុងរូបភាព)។

តើពួកវាពិតជាអ្វីដែលយើងតែងតែឮឬ? តើមានភាពខុសគ្នាដែរឬទេ

រវាងបទពិសោធន៍ធម្មតានៃសំឡេងរំខានទាំងនេះដោយកុមារ និងការសងសឹករបស់ពួកគេនៅក្នុង

ភាពយន្ត? នៅទីនេះ សំឡេងគឺប្រាកដនិយម ប៉ុន្តែវាជាការរើសអើងរបស់ពួកគេ ដែលទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍។

គូសបញ្ជាក់ការធ្លាក់នៃដំណក់ទឹក។

. សំឡេងដែលដើមកំណើតមិនស្ថិតក្នុងភាពពិតដែលតំណាង។

(ឧទាហរណ៍៖ តន្ត្រីដែលគ្មាននរណាលេងក្នុងភាពពិតជាតំណាង)។

ដូច្នេះអ្នកដឹកនាំបានបន្ថែមតន្ត្រីនេះ។ វាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការសួរ

ហេតុអ្វីបានជាពិសេសចាប់តាំងពីនៅក្នុងខ្សែភាពយន្តនេះនាងគ្រាន់តែបង្ហាញខ្លួននៅពេលដាក់សំឡេង,

ដំណើរការពីយឺតទៅលឿន បន្ទាប់មកបន្ថយម្តងទៀត។ សិស្សប្រាកដជានឹងឃើញ

ថាវាអមជាមួយការរំខាននៃត្រីហោះ, ដែលសំឡេងនៃឧបករណ៍គឺ

ជិតនឹងដំណក់ទឹកភ្លៀង។

តន្ត្រីស្របគ្នាជាមួយនឹង reverie, ជាមួយនឹងចលនានៃការស្រមៃស្រមៃដែលបានកើត,

កើតចេញពីបទពិសោធន៍កុមារភាពនៃភ្លៀង កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរទៅៗដោយភាពងាកនៃការរង់ចាំ

ទំនេរ។ វាគូសបញ្ជាក់ការបំប្លែងនៃការពិតដែលនៅតែជា

ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃ reverie: សំឡេងពិតនៃភ្លៀង, ភ្ជាប់សម្រាប់មួយភ្លែតជាមួយ

សំឡេងរាវរបស់ឆ្មា ក្លាយជាតន្ត្រីភ្លឺច្បាស់។ ទឹកក្លាយជាឧបករណ៍

តន្ត្រី និងដំណក់ទឹកដែលធ្លាក់មកដូចជាផ្លូវនៃ xylophone ។

នៅលើសំឡេងនៅក្នុងរោងកូន យើងអាចយោងទៅលើការពន្យល់ច្បាស់លាស់ និងបង្ហាញនៅលើគេហទំព័រ

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

មើលភាពយន្តដោយគ្មានសំឡេង

វាជាការធ្វើលំហាត់ប្រាណជាញឹកញាប់

ដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងស្នើមួយឬ

បទភ្លេងនិងការវិភាគជាច្រើន។

របៀបដែលពួកគេមានឥទ្ធិពលលើ

ការទទួលខ្សែភាពយន្ត។

សិស្សតែងតែយកចិត្តទុកដាក់

ទៅនឹងការប្រែប្រួលនៃអត្ថន័យ និង

អារម្មណ៍យល់ឃើញតាមជម្រើស

សំឡេងត្រូវបានអនុវត្ត។

សិស្សក៏នឹងធ្វើការផ្លាស់ប្តូរផងដែរ។

រវាងតន្ត្រីនិងផលប៉ះពាល់សំឡេង។



ខ្សែភាពយន្តបណ្តាញ

អក្សរសិល្ប៍កុមារ

មានការងារជាច្រើនទាក់ទងនឹងបទពិសោធន៍ភ្លៀង។

ហេតុអ្វីមិនជ្រើសរើសការងារដែលផ្តល់នូវចក្ខុវិស័យវិជ្ជមាននៃភ្លៀង?

កំណាព្យ ក្រោមប្រធានបទ ភ្លៀងធ្លាក់...

"វាក៏ពួងភ្លៀងហើយ", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943) ដែលជាកំណាព្យពេញលេញដោយភាពរីករាយដែលសិស្សនឹងអាចយកគម្រាប់តាម Oulipians វិយក្មេង។

"Pluie", À la borde du temps (1984) និង "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, អត្ថបទកំណាព្យ និងកំប្លែង។

"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), ឧត្តមរដ្ឋកិច្ចសត្វចំនួនប្រាំបី ដែលអាចបន្លឺសំឡេងដល់កុមារ។

"ភ្លៀង", ភាពលំអៀងនៃវត្ថុ, Francis Ponge (1942) ការរំជើបជួលមិនធម្មតាភ្ជាប់ទៅនឹងសំឡេងនិងទម្រង់នៅក្នុង

រដ្ឋានភាពជិតទៅនឹងខ្សែភាពយន្ត។

"គាត់យំក្នុងចិត្តខ្ញុំ", មនោសញ្ចេតនាគ្មានពាក្យ, Paul Verlaine (1874)។ "Barbara", ទំនុកច្រៀង, Jacques Prévert (1946) ។

រោងកូនមានចលនា

"អ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំ Totoro", Hayaho Miyazaki (1988) ។ "Ponyo on the Cliff", Hayaho Miyazaki (2008)

លាប

"ភ្លៀង ចំហាយទឹក និងឈ្មៅ", William Turner, 1844, National Gallery, London ។

"ភ្លៀងលើទីក្រុង" Takeushi Seiho ចន្លោះឆ្នាំ 1864 និង 1942 Musée d'Orsay ទីក្រុងប៉ារីស។

"Seascape Study with Rain Cloud", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London ។

ការប្រៀបធៀបរវាងស្នាដៃរបស់វិទិត្យករជនជាតិជប៉ុន Hiroshige និងស្នាដៃដែលគាត់បានបំផុសគំនិត "ជប៉ុន" របស់ Vincent van Gogh៖

"ការងូតទឹកក្ដាម"នៅលើស្ពាន Shin-Ōhashi និង Atake", ឆ្នាំ 1857, Hiroshige, បណ្តាលពីយសភាសហរដ្ឋអាមេរិក និង

កំណែរបស់ Vincent van Gogh "Bridge in the rain, after Hiroshige", 1887, Museum, Amsterdam ។

"វាលស្រូវសាលីនៅក្នុងភ្លៀង", 1889, Vincent van Gogh, សារមន្ទីរសិល្បៈ Philadelphia ។

ថតមុខភ្លៀង ហោណាហ្សា អ៊ីច្យូ ឧបាល័យ ឆោមឡីនស៊ីណូ Metropolitan



តន្ត្រី

"តំណក់ទឹក" (Prelude opus 28 No. 15), 1838, Frédéric Chopin ។

"សូននៅក្នុងភ្លៀង" (បោះពុម្ព), 1903, Claude Debussy ។

Claude Debussy បានប្រកាសថាគាត់បានមើលរូបភាពរបស់ Turner នៅទីក្រុងឡងដ៍ មុននឹងសរសេរការបោះពុម្ពទាំងនេះ។

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

" Rain Tree, for two marimbas and a vibraphone", 1981, Toru Takemitsu ។

អ្នកនិពន្ធជនជាតិជប៉ុននេះបានខិតខំសរសេរជាច្រើនដើម្បីភ្លៀង ជាពិសេសនៅក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1980 ។ មួយនេះលេងជាមួយ

ឧបករណ៍គោះដី "ធ្វើគ្រាប់តាម" និងអាចដាស់ការស្រមៃលើស្រមៃរបស់សិស្ស។

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>